

ГОЛОВА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

вул. Жилянська, 14, м. Київ, 01033

11.10.2016

№ 1-14-2/2740

Голові
Верховної Ради України

ПАРУБЮ А. В.

Шановний Андрію Володимировичу!

Повідомляю Вас про отримання в Конституційному Суді України депутатського запиту групи народних депутатів України (А.Ю. Ілленко, М.Й. Головка, О.І. Осуховський, О.О. Марченко) від 22 вересня 2016 року № 413/2-612. Повідомляю також, що 10 жовтня 2016 року авторам депутатського запиту направлено лист-відповідь за № 1-11-3/2725 (копія додається).

Користуючись нагодою, просив би поінформувати Конституційний Суд України про перебіг розгляду Закону України „Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України „Про засади державної мовної політики“. На офіційному сайті Верховної Ради України згаданий закон значиться як прийнятий 23 лютого 2014 року.

Така інформація матиме важливе значення для здійснення конституційного провадження за конституційним поданням 57 народних депутатів України щодо неконституційності Закону України „Про засади мовної політики“.

Додаток: на 2 арк.

З повагою

Ю. В. БАУЛІН

**ГОЛОВА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

вул. Жилянська, 14, м. Київ, 01033

10.10.2016

№ 1-11-3/2725

Народним депутатам України

**ІЛЛЕНКУ А. Ю.
ГОЛОВКУ М. Й.
ОСУХОВСЬКОМУ О. І.
МАРЧЕНКУ О. О.**

**Шановний Андрію Юрійовичу!
Шановний Михайле Йосифовичу!
Шановний Олегу Івановичу!
Шановний Олександрє Олександровичу!**

На депутатський запит № 413/2-612 від 22 вересня 2016 року, що надійшов до Конституційного Суду України 28 вересня 2016 року (вх. № 3/4003), щодо порушення строків провадження за конституційним поданням 57 народних депутатів України про визнання неконституційним Закону України «Про засади державної мовної політики» повідомляємо таке.

Закон України «Про засади державної мовної політики», конституційність якого оскаржується в конституційному поданні 57 народних депутатів України (вх. № 3/1510 від 10 липня 2014 року), був ухвалений Верховною Радою України 3 липня 2012 року і набрав чинності 10 серпня 2012 року (далі – Закон № 5029-VI).

23 лютого 2014 року Верховна Рада України ухвалила Закон України «Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України «Про засади державної мовної політики» (суб'єкт права законодавчої ініціативи – народний депутат України VII скликання Кириленко В.А., законопроект № 1190 від 29 грудня 2012 року), яким Закон № 5029-VI визнано таким, що втратив чинність.

В порядку підготовки справи до розгляду встановлено, що на офіційному сайті Верховної Ради України поточний статус цього акта визначено як такий, що закон прийнято і готується на підпис. Автори клопотання не вказали в конституційному поданні на цей юридично значимий факт.

За приписами статті 94 Конституції України закон підписує Голова Верховної Ради України і невідкладно направляє його Президентові України

(частина перша); Президент України протягом п'ятнадцяти днів після отримання закону підписує його, беручи до виконання, та офіційно оприлюднює його або повертає закон зі своїми вмотивованими і сформульованими пропозиціями до Верховної Ради України для повторного розгляду (частина друга); у разі, якщо Президент України протягом встановленого строку не повернув закон для повторного розгляду, закон вважається схваленим Президентом України і має бути підписаний та офіційно оприлюднений (частина третя). Станом на 10 жовтня 2016 року вищевказаний акт парламенту про втрату чинності Законом № 5029-VI є таким, що і не підписаний Президентом України, і не повернутий з відповідними його пропозиціями до Верховної Ради України для повторного розгляду. Таким чином, конституційно визначена процедура набуття чинності Законом України «Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України «Про засади державної мовної політики» не завершена.

При обговоренні питання щодо можливості розгляду справи, щодо якої надійшов депутатський запит, судді Конституційного Суду України дійшли висновку про необхідність додаткового часу для підготовки справи на розгляд. Водночас зауважую, що Конституційний Суд України не уповноважений спонукати суб'єктів законодавчого процесу до завершення конституційно визначених процедур законодавчого процесу та виконання ними всіх процедурних вимог, встановлених статтею 94 Основного Закону України.

Унікальність справи щодо перевірки на конституційність Закону № 5029-VI полягає в тому, що предметом розгляду є закон, визнаний нечинним іншим законом, який наразі перебуває в стадії підготовки на підпис, тобто відносно якого не було завершено всіх конституційно визначених стадій законодавчого процесу. За правовою позицією Конституційного Суду України його юрисдикція поширюється лише на чинні нормативно-правові акти (пункт 5 мотивувальної частини Рішення від 14 листопада 2001 року № 15-рп/2001), а питання щодо конституційності нечинного правового акта непідвідомче Конституційному Суду України (Ухвала від 8 грудня 2009 року № 62-у/2009). Вказані обставини об'єктивно обумовлюють пролонгацію визначених Законом України «Про Конституційний Суд України» строків провадження за конституційним поданням 57 народних депутатів України (вх. № 3/1510 від 10 липня 2014 року). В подальшому планується обговорення з суддями Конституційного Суду України ситуації, яка склалася відносно можливості розгляду зазначеної справи з урахуванням викладених обставин.

З повагою

Ю. В. БАУЛІН